

Świerzb u kota – przyczyny, objawy i leczenie

Warto wiedzieć, że:

- Istnieją dwa rodzaje świerzbu u kotów – świerzbowiec drążący oraz świerzbowiec uszny.
- Świerzb drążący objawia się silnym świądem, miejscową utratą włosów, zaczerwienieniem skóry oraz tworzeniem strupów.
- Nieleczony świerzb drążący może prowadzić do zgrubienia i marszczenia się skóry, rozprzestrzeniania się zmian na całą powierzchnię ciała, a nawet wyniszczenia i śmierci zwierzęcia.
- Świerzbowiec uszny jest przyczyną zapalenia przewodów słuchowych zewnętrznych oraz tworzenia się brązowej wydzieliny, co może wywoływać

objawy świądu uszu u chorego kota.

- Świerzbowce łatwo przenoszą się między kotami, dlatego konieczne jest wspólne leczenie wszystkich przebywających razem mruczków, a w przypadku świerzbu usznego także psów i fretek.
- Kiedy u Twojego kota pojawią się niepokojące objawy, zawsze należy skonsultować się z lekarzem weterynarii.

U kotów mogą występować dwa rodzaje świerzbowców – świerzbowiec drążący (*Notoedres cati*) oraz uszny (*Otodectes cynotis*).

Świerzbowiec drążący koci

Notoedres cati jest pasożytem, który stanowi zagrożenie głównie dla kotów. Trudno przenosi się na inne gatunki zwierząt i bardzo rzadko atakuje ludzi, powodując łagodne i szybko ustępujące zmiany. Świerzbowce spędzają całe życie na powierzchni ciała kota i gromadzą się w niewielkie skupiska. Jak tłumaczy lekarz weterynarii Dawid Jańczak, specjalizujący się w diagnostyce i leczeniu chorób pasożytniczych: „Świerzb drążący koci jest chorobą bardzo zaraźliwą, a do przeniesienia pasożytów dochodzi przez kontakt bezpośredni lub pośredni (za pośrednictwem misek, szczotek itp.). Jeśli mruczki mieszkają w większej grupie, świerzb może rozprzestrzeniać się między osobnikami bardzo szybko”. Po zarażeniu u kotów pojawiają się miejscowe wyłysienia i zaczerwienienie pyszczka oraz końcówek uszu. Następnie dochodzi do tworzenia się szarozółtych strupów, łuszczenia, a czasem zgrubienia i marszczenia się skóry. Zwierzęta odczuwają bardzo silny świąd, a uporczywe drapanie staje się przyczyną powikłań bakteryjnych i dalszych uszkodzeń skóry. U nieleczonych kotów zmiany mogą się przenosić na inne części ciała, a w skrajnych przypadkach dochodzi do wyniszczenia organizmu i śmierci zwierzęcia. Kiedy Twój mruczek się drapie, a na jego skórze pojawiają się niepokojące zmiany, jak najszybciej udaj się z nim do lekarza weterynarii, który wykona badania potwierdzające obecność pasożyta i przeprowadzi właściwe leczenie, polegające na podawaniu preparatów przeciwpasożytniczych na skórę. W niektórych przypadkach pomocne są kąpiele z użyciem środków przeciwłojotokowych poprzedzające podanie właściwego leku zwalczającego pasożyty. Pamiętajmy, że terapia musi trwać minimum 4 tygodnie i należy ściśle przestrzegać zaleceń lekarza weterynarii. Ważne jest także zachowanie higieny otoczenia (legowisk, misek itd.) oraz wspólne leczenie wszystkich kotów przebywających w domu.

Świerzbowiec uszny

Otodectes cynotis to pasożyt stanowiący zagrożenie dla kotów, psów i fretek. Może powodować jedno- lub obustronne podrażnienie zewnętrznych przewodów słuchowych, a w niektórych przypadkach, u nieleczonych zwierząt, może prowadzić do całkowitego zapalenia skóry. Pasożyty żyją na skórze zwierzęcia i łatwo przenoszą się na inne osobniki poprzez kontakt bezpośredni. Choroba występuje najczęściej u kociąt, choć może pojawić się w każdym wieku, zwłaszcza w przypadku obniżenia odporności. W przebiegu świerzbu dochodzi do zaczerwienienia kanałów słuchowych, w których tworzy się woskowa, brązowa wydzielina. Koty mogą potrząsać głową, pocierać uszami np. o podłogę lub meble oraz drapać się, co przyczynia się do powstania dodatkowych urazów. Kiedy zauważymy u pupila niepokojące objawy, powinniśmy skonsultować się z

lekarzem weterynarii, który zbada mruczka i zastosuje odpowiednie leczenie. Zazwyczaj podaje się wtedy specjalne preparaty do uszu lub leki na skórę (typu spot-on). Terapia powinna obejmować wszystkie wspólnie mieszkające koty, psy i fretki.